

els contes de

BIOLOGIA

La Laura i en Joan són dos infants amb poders màgics que de tant en tant participen en recerques superinteressants... Però la maga que se'ls va aparèixer dins de la llàntia màgica del museu els va fer prometre que només els farien servir durant un parell de dies...

1. Medicina: La Laura i en Joan viatgen a Moçambic
2. Informàtica: La Laura i en Joan salven el MareNostrum
3. Pedagogia: La Laura i en Joan investiguen la pissarra digital
- 4. Biologia: La Laura i en Joan es capbussen a les Illes Medes**
5. Arqueologia: La Laura i en Joan descobreixen el món dels ilergets

www.gencat.cat/recerca/divulgacio

4

La Laura i en Joan es capbussen a les Illes Medes

BIOLOGIA

 Generalitat de Catalunya
Departament d'Innovació,
Universitats i Empresa
Comissionat per a Universitats
i Recerca

 Recerca

Departament d'Innovació, Universitats i Empresa
Comissionat per a Universitats i Recerca
Direcció General de Recerca

Trobareu una guia didàctica i una col·lecció de materials per aprofundir diversos aspectes relacionats amb els contes a l'adreça següent:

www.gencat.cat/recerca/divulgacio

Autor: Josep M. López Madrid
Il·lustració: Montse Español
Edició: Xavier Gómez Cacho
Coordinació del projecte: Neus Sallés
Disseny i maquetació: Jordi Sales
Correcció: Maria Prieto

Assessor: Josep-Maria Gili, *professor d'investigació en ecologia marina*

Comitè editorial: Francesc Xavier Hernández Cardona, Olga Alay, Blanca Ciurana, Montserrat Giró, Joan Reixach, Glòria Vergés, Victòria Vidal.

© **2007** Josep M. López Madrid, sobre el text
© **2007** Montse Español Rodié, sobre els dibuixos
© **2007** Departament d'Innovació, Universitats i Empresa, sobre l'edició

Impressió: Novoprint.

Dipòsit Legal: B.17612-2007

No és permesa la reproducció total o parcial d'aquest llibre, ni el seu tractament informàtic, ni la seva transmissió a través de qualsevol mitjà, bé sigui electrònic, mecànic, per fotocòpia, per enregistrament o d'altres mètodes, sense el permís previ i per escrit dels titulars del *copyright*.

La Laura i en Joan

es capbussen a les Illes Medes

text de **Josep M. López Madrid**
il·lustracions de **Montse Español**

Aquell dilluns d'agost la Laura i en Joan eren a la piscina jugant a waterpolo amb els companys i companyes del casal. El partit ja estava a punt d'acabar-se i tenien uns deliciosos talls de síndria i meló esperant-los.

–El gol no val –digué l'Arnau.

–Com que no, si ha estat un golàs! –li rebuté en Joan.

–Que no! –replicà la Inàs–. Ha llançat la pilota amb el puny!

–I qui diu que amb el puny no val? –preguntà en Joan.

–Que no val, que ho ha dit en Jordi, i el seu germà juga a waterpolo. Però la Laura i en Joan no van poder aclarir si el gol valia o no, perquè de sobte...

–Ei! Laura, Joan, que us demanen al telèfon! –Era la Yasmina, que venia corrents a avisar-los, però amb tan mala fortuna que relliscà al límit de la piscina i va llançar a l'aigua tots els talls de síndria i meló.

La Laura va agafar el telèfon. Eren de l'Institut de Ciències del Mar i els demanaven ajut en una missió força arriscada. S'havien de transformar en especialistes en biologia marina per investigar uns cnidaris de les Illes Medes.

–I quin tipus de cnidaris són? –preguntà en Joan.

–Són les gorgònies, uns d'aquells animalons que semblen arbres
–respongué la Laura.

–I per què necessiten que els ajudem a fer la recerca? –digué en Joan.

–Perquè uns pescadors furtius han perdut una xarxa que els pot haver danyat –aclarí la Laura.

Abans de sortir cap a les Illes Medes, es van preparar bé amb l'ajuda dels seus poders màgics perquè, esgarrifeu-vos!, havien de fer recerca biològica a 30 metres sota de l'aigua, ja que aquests animals viuen dins del mar.

–Unim les nostres energies! –repetiren quatre vegades en Joan i la Laura donant-se les mans. I tot seguit, un gran llamp els embolcallà. A partir d'aquell moment, tenien 48 hores per investigar les gorgònies; després, els poders màgics s'acabarien i haurien de tornar.

Així, doncs, es van afanyar i van posar el rumb cap a les Illes Medes. Van anar amb les bicis fins a l'estació del Nord per agafar un autocar en direcció a l'Escala.

–Joan, m'agrada molt aquesta recerca, m'encanta el mar. Moltes vegades somio que viatjo amb vaixell –comentà la Laura.

–Doncs a mi em fa una mica de por fer de biòleg submarinista –li confessà en Joan.

–Va, no pateixis, Joan, segur que tot anirà bé, recorda que amb els nostres poders màgics som tan forts i intel·ligents com un biòleg i una biòloga de veritat. A més, ja sé qui ens ajudarà.

–Laura, no cau una mica lluny, l’Escala, de les Illes Medes?
No hauria anat millor
anar a l’Estartit? –preguntà en Joan.

–Què va, l’Escala queda molt a prop. A més, hi viu en Víctor, un
amic de la meva tia que ens ajudarà. Ja veuràs, és un antic
pescador molt savi i hàbil. Al·lucinaràs amb el que és capaç de fer
amb seixanta-sis anys –va explicar-li la Laura–. A més, viu en un
lloc meravellós...

I així va ser.
Quan van arribar a casa
d’en Víctor es van quedar
bocabadats...

Van dinar tard. A dos quarts de cinc van acabar i van anar a preparar la recerca.

–Primer hauríem d’informar-nos una mica més sobre les gorgònies

–digué en Joan.

–I tant, Joan, que la màgia ajuda, però no fa miracles –assentí la Laura somrient.

Consultarem els documents que ens han enviat per correu electrònic des de l’Institut de Ciències del Mar.

L’endemà al matí, després d’una hora i mitja de viatge van arribar a les Illes Medes. I de seguida van quedar enlluernats per la bellesa del paisatge.

–No entenc com han pogut llançar una xarxa en aquest paradís!

–exclamà en Joan.

–Tens raó, Joan. Com m’agradaria viure en una d’aquestes illes –declarà la Laura.

–El que no acabo d’entendre és per què són tan importants, aquests animals. Tu ho saps, Víctor? –preguntà en Joan.

–Són importants com tots els éssers vius de la Terra. A més, al voltant d’aquests animals que semblen arbres, i gràcies a ells, viuen molts altres animalons –explicà en Víctor.

–O sigui que les gorgònies protegeixen tots aquests animalons?

–preguntà la Laura.

–Això mateix! –li respongué en Víctor.

Després van iniciar la immersió sota l'aigua. Van enregistrar les gorgònies amb una càmera de vídeo submergible i van agafar mostres per poder-les analitzar al laboratori de l'Institut.

–Uf! Feina feta! –digué la Laura.

–Sí, ha estat divertit. Ja tenim imatges de les gorgònies i mostres que podran avaluar al laboratori de l'Institut de Ciències del Mar. Així sabrem si han pres mal i com cal actuar perquè es recuperin...

–I tant! A més, hem pogut retirar la xarxa que les perjudicava...
Víctor, enfila cap a port que aquesta passejada submarina m'ha obert la gana!

Com que ja havien acabat la seva part de recerca, van tornar a l'Escala. I després de dinar amb en Víctor es van acomiadar amb una forta abraçada.

Quan tornaven cap a Barcelona amb l'autocar, en Joan digué a la Laura:

–La veritat, Laura, és que no em faria res dedicar-me a la recerca en biologia quan sigui gran.

–A mi també m'agradaria, ho trobo molt interessant i emocionant. T'imagines, poder treballar fent coses com les que hem fet avui? –contestà la Laura.

–Sí, i sense tenir la pressió del temps! –digué rient en Joan–. Els del casal es quedaran bocabadats quan els expliquem la nostra aventura!

–A veure si s'animen a estudiar biologia. Segur que la Ruth i l'Àngel de seguida s'engresquen, tant com els agraden les plantes i els animals!